

Bekendtgørelser, man var bleven enig om, optages i den Tid, for hvilken Kontrakten gjaldt. Det have vi heller ikke sluttet os til. Det vilde jo være, om end paa en anden Maade, at skabe en Række privilegerede Blade, og det vilde rimeligvis føre til, at der blev mange flere af dem, end der nu er; idet der vilde blive adskilligt flere end een i hvert Stift.

Vor Opfattelse er den, at det, som det gælder om i dette Spørgsmaal, er at faa det lavet saaledes, at der er et bestemt Sted, hvor disse Bekendtgørelser findes, og at der til Bekendtgørelse paa dette bestemte Sted knytter sig den Retsvirkning, som ifølge Lovgivningen skal knytte sig til saadan Bekendtgørelse. Derved ville alle de, som ere stærkt interesserede i de offentlige Bekendtgørelser, ved at læse dette Blad og holde det, kunne finde alle de Bekendtgørelser der, som overhovedet have Retsvirkning, og som de heller ikke kunne være sikre paa at finde andetsteds. Derfor holde vi paa, at denne Statstidende ikke skal bringe noget andet Stof end de officielle Bekendtgørelser, og hvad Regeringen i øvrigt maatte finde Anledning til at meddele gennem Statstidenden. Der kan maaske være et eller andet, maaske ogsaa noget af det, som staar i Ministerialtidenden, som Regeringen kunde finde Anledning til at give større Udbredelse ved at lade det optage i Statstidenden, og det er i saa Fald Regeringen selv Herre over.

Man har sagt, at det vilde blive et kedeligt Blad, denne Statstidende. Ja, det bliver jo ikke noget Vittighedsblad, men de, som skulle holde det, skulle heller ikke holde det for Morskabs Skyld. Man har sagt, at der var ingen Mennesker, som vilde holde det. Naa, jeg tror heller ikke, nogen vil holde det som Underholdningsblad. Jeg ved nok, at der er nogle Væsener, som sværme saa stærkt for Bekendtgørelser, at de mene, det er den interessanteste Læsning, og mulig kan Statstidenden ogsaa finde saadanne Liebhaveere blandt sine Læsere, men jeg tror dog snarere, den vil finde Udbredelse blandt alle dem, som virkelig have Interesse af at kende de officielle Bekendtgørelser saasom Sagførere, Embedsmænd, større forretningsdrivende, offentlige Kontorer osv. osv. Alle de, som have Interesse af at være nøje kendte med alle de Bekendtgørelser, til hvilke der knytter sig Retsvirkning, ville have meget lettere og billigere Adgang til at gøre sig bekendt med disse Bekendtgørelser gennem denne lille

Statstidende end ved de Blade, hvori de nu findes.

Maa jeg endnu bemærke, at foruden at tage Hensyn til det Forslag, som blev vedtaget af Folketinget i Samlingen 1872—73, have vi tillige søgt et Forbillede i den norske officielle Kundgørelsestidende. Saa vidt jeg erindrer, var det i 1882, at der i Norge blev vedtaget en Lov om Udgivelse af en officiel Kundgørelsestidende. Denne Tidende er beskaffen netop saaledes som den Statstidende, vi her foreslaa. Den indeholder de retslige og andre officielle Bekendtgørelser. Den indeholder dem og intet andet. Der staar i den derom givne Lov, at denne Kundgørelsestidende skulde udgaa mindst en Gang om Ugen, men saa vidt jeg ved, har det udviklet sig saaledes, at der har været officielle Kundgørelser nok til, at den kunde udgaa daglig. For Tiden udgaa den daglig. Vi have ogsaa foreslaaet, at Statstidenden skal udgaa daglig.

Hvad Enkelthederne i Forslaget angaar, vil man ved at se paa det finde det meget let overskueligt. Der bruges i § 1 det Udtryk, at der udgives ved offentlig Foranstaltning en Statstidende. Jeg antager ikke, nogen kan være i Tvivl om, hvad der menes med „offentlig Foranstaltning“, det vil sige, at der ved Foranstaltning fra Statens Side skal udgives en saadan Statstidende. Jeg bemærker i øvrigt, at dette Udtryk netop er laant fra det Forslag, som blev vedtaget her i Folketinget af Venstre i 1873. Med Hensyn i øvrigt til Bladet, til Prisen for det, de Bekendtgørelser, som skulle indrykkes deri og Abonnementsprisen for det have vi naturligvis givet Indenrigsministeren fuldstændig Hals- og Haandsret derover. Med Hensyn til Lovens Ikrafttræden er den bestemt til 1ste Januar 1903. Naar vi have sat forholdsviis saa lang en Frist, er det, fordi den jo kræver nogle Forarbejder, og vi derfor have ment, at det ikke før kunde lade sig gøre. Men ogsaa i saa Henseende rette vi os ganske efter, hvad den højtærede Minister maatte oplyse.

Endnu skal jeg bemærke, at denne Lov ikke kan komme til at gælde for Færøerne. De have jo en anden Ordning af deres officielle Bekendtgørelser osv. Udgivelsen af en officiel Statstidende vil ikke kunne gavne Færingerne meget, da de ikke ville kunne faa deres officielle Bekendtgørelser sendte herned og igen faa dem derop saa hurtigt, at de kunne bruge den.

Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til det høje Tings og den højtærede